

[P. N. Petersen (Røje).]

Lovens Gennemførelse vil skade den Sag, som den foregiver at gavne. Vi fra vor Side ønsker at støtte Idrætten i det Omfang det er forsvarligt, naar vi tager de forskellige Forhold i Betragtning. Vi tænker her navnlig paa økonomisk Støtte til Uddannelse af Idrætsledere, Anlæg af Sportspladser, Bygning af Idrætshaller, Svømmebassiner o. lign., og med det for Øje kunde vi tænke os, at et Beløb, som det vi har foreslaaet, 1,7 Mill. Kr. aarlig, vilde være passende. Det er i hvert Fald et Standpunkt, der er Hold i.

Derimod virker det tragikomisk, naar det af de foreliggende Oplysninger synes at fremgaa, at Gennemførelse af Forslaget om Tipstjeneste vil sikre Idrætten 3 Mill. Kr. aarlig, men for at dette kan lade sig gøre, maa der trækkes 30 Mill. Kr. ud af Befolkningens Lommer. Det minder mig i høj Grad om den gamle Historie om Molboerne, der rottede sig sammen for at drive Storken ud af Kornmarken, fordi den traadte for meget ned. Men Idrætten faar altsaa kun 3 Mill. Kr. af de 30 Mill. Kr., Befolkningen maa punge ud med. Desuden vil der blive anvendt 2 Mill. Kr. til andre Formaal. Hvad det er for Formaal det drejer sig om, kan man faa et Indtryk af ved at læse Folketingsudvalgets Betænkning, hvori der findes en Fortegnelse over forskellige Foreninger og Institutioner, der ansøger om at faa Del i Overskuddet. I Spidsen for denne Fortegnelse staar Danmarks Lottekorps, som altsaa føler Trang til at faa Del i Tipstjenestens Overskud. Jeg har set i et Blad, at Lotterne nu skal lære at skyde med Gevær, og at de er gaaet i Samarbejde med Hjemmeværnsforeningerne. Det vil naturligvis være en kærkommen Anledning til Anskaffelse af Geværer og Ammunition, hvis Lotterne kunde faa et passende Tilskud fra Tipstjenesten.

Endelig er Lovforslaget saa viseligt indrettet, at 4 1/2 Mill. Kr. vil gaa i Statskassen; det vil sige, at det ogsaa er et Skattelovforslag, der her er Tale om, saa jeg vil antage, at vi her netop er inde paa et Omraade, hvor det i Ordets allerbøgestaveligste Forstand kan siges, at man kan betale sin Skat med Glæde. Men det er jo Tipstjenesten, der har givet Lovforslaget Navn, og for saa vidt er der maaske derfor ikke noget at sige til, at Halvdelen af det Beløb, der gaar ind, det vil sige ca. 15 Mill. Kr., afsættes til Gevinster til Spillerne i den statsautoriserede Spilleanstalt, men selve Institutionen er mig saa inder-

ligt imod, da den rimer daarligst muligt med Idrættens inderste Væsen, der maa have Maalet i sig selv, og det skulde nødvendig komme til, at det netop var den, der gav Smag for den Spillelidenskab, som har ført saa mange Mennesker i Ulykke.

Formanden for De danske Ungdomsforeninger, Jens Marinus Jensen, giver i Bilag 37 til Folketingsudvalgets Betænkning Udtryk for de Anskuelser, som i Dag næres af store Dele af den danske Ungdom. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til nogle ganske faa Citater. Han skriver bl. a.:

„Vi er ængstelige, for, at en saadan Lov vil fremme Tilskuermentaliteten. Vi er imod Sammenblandingen af Spil og Idræt.“

Og videre hedder det:

„I Tillid til, at Rigsdagens sunde Dømmekraft maa blive bevaret, selv om Landskampene forvandles til Vælgermøder, haaber jeg, at den pædagogiske Side af denne Sag maa spille den afgørende Rolle for Flertallet af Udvalgets Medlemmer.“

I Bilag 34 til Betænkningen skriver Formanden for De danske Gymnastikforeninger, Karsten Gundersen:

„De danske Gymnastikforeninger er stadig af den Opfattelse, som vi har givet Udtryk for i tidligere Henvendelser til Udvalget og Medlemmerne af Rigsdagen, at man ved Indførelse af Spil i Forbindelse med Idrætten vil modvirke de opdragende og karakterdannende Virkninger, som De danske Gymnastikforeninger bestræber sig for at lægge ind i Arbejdet.“

Det vil være tilstrækkeligt at henvise til disse Udtalelser i Folketingsudvalgets Betænkning. De falder ganske anderledes vægtigt end det, der kan anføres fra den modsatte Side. Rigsdagen vil gøre klogt i at lytte til disse Røster, der repræsenterer et meget stort Udsnit af den danske Ungdom og det danske Folk i det hele taget.

Nu er Administrationen af denne Lov jo heller ikke gratis, idet man regner med, at Administrationsudgifterne vil udgøre ikke mindre end 5 1/2 Mill. Kr. Det vil blive nødvendigt at oprette Udsalgssteder i Tusindvis, og Hundreder, maaske Tusinder af Mennesker vil blive unddraget det normale Erhvervsliv, hvor en følelig Mangel paa Arbejdskraft gør sig gældende. Denne Mangel paa Arbejdskraft øges endnu mere ved denne besynderlige Lovgivning.

Det er let nok at stille Krav fra Idrætsforeningernes Side, men for at saadanne